

Lleó XIV

Romà Casanova, bisbe de Vic

Després de la mort del papa Francesc i el consegüent conclave, els cardenals electors han escollit el cardenal Robert Francis Prevost Martínez com a successor de l'apòstol Pere a la seu de Roma. El nom que ha escollit el nou Sant Pare és el de Lleó, essent el catorzè que duu aquest nom en la llista dels papes al llarg de la història. Nosaltres, com a Església de Vic, l'acollim en qualitat de pastor de l'Església universal. La comunió amb ell ens és una necessitat per a formar part del ramat de Crist, l'únic i bon Pastor. I, al mateix temps, és un goig, perquè la comunió amb ell ens uneix a qui és el «dolç Crist a la terra». El nostre acolliment, doncs, reclama que estiguem atents als seus ensenyaments i a les seves disposicions. No oblidem que el Sant Pare és el principi visible de la unitat de l'Església.

El ministeri petrí té la seva arrel en l'amor a Crist i a la seva Església i, en ella, a tota la humanitat

Per tot això, de nosaltres sorgeix l'agraïment al Senyor perquè ens ha concedit un pastor segons el seu cor. Lleó XIV ha accedit al soli pontifici, cridat per Déu, per mitjà del vot dels cardenals, per a convertir-se en el «Servent dels servents de Déu». En el seu cor hi ha de dur tot el poble de Déu i tot el món, amb els seus goigs i esperances, plors i angoixes (cf. GS, 1). Ha esdevingut bisbe de Roma portant el bagatge de deixeble de Crist i servidor de la humanitat en les diverses etapes de la seva vida: religiós agustí, superior general del seu orde, bisbe de Chiclayo al Perú, prefecte del Dicasteri per als Bisbes. En ell ha pres relleu el seu servei com a missioner, deixant, sempre segons l'obediència deguda, el seu país, els Estats Units d'Amèrica, arrelant allà on la providència l'ha dut, fins al

punt de tenir també la nacionalitat peruana. En tots els serveis desenvolupats s'ha mostrat sempre com a home de fe provada, proper a la gent i amb paraules i fets clars i profètics en defensa dels més necessitats.

En les primeres paraules com a Papa va fer present la seva condició de religiós agustí recordant aquella afirmació del sant de Tagaste: «Amb vosaltres soc cristià, per a vosaltres soc bisbe.» Amb això expressava el seu desig de ser sempre servidor de la comunió i la pau de l'Església, per tal que tots els cristians siguem davant de tot-hom testimonis de la unitat i de la pau tan necessàries en aquests moments de la història. Seguint també el mestratge agustinianà, és bo que recordem que el bisbe d'Hipona, en un dels seus sermons, comentant el text de Jn 21, afirma que el que Simó-Pere rep és *officium amoris*. Certament, el ministeri petrí té la seva arrel en l'amor a Crist i a la seva Església i, en ella, a tota la humanitat, des de la certesa que el «mal no prevaldrà», sinó l'amor de Déu. Nosaltres l'hem d'acompanyar amb la pregària per la seva persona i el seu ministeri.

